

1974-2024

50

מאירס ג'וינט
ברוקדייל

**כיצד מממנות מערכות
בריאות את שירותי בריאות
הנפש וכיצד הן שולטות
בהוצאות, ובפרט בהוצאות
על שירותי אשפוז
פסיכיאטרי אקוטי:
תגובה מהירה לוועדת
הקאפ הפסיכיאטרי 2024**

רות וייצברג

עריכת לשון: רויטל אביב מתוק
עיצוב גרפי: ענת פרקו טולדנו

המחקר הוזמן על ידי משרד הבריאות ומומן בסיועו

מכון מאירס ג'וינט ברוקדייל

ת"ד 3886 ירושלים 9103702

טלפון: 02-6557400

brook@jdc.org | brookdale.jdc.org.il

ירושלים | אייר תשפ"ד | מאי 2024

תקציר

מחקר מהיר זה בחן כיצד מממנות מערכות הבריאות במדינות עשירות נבחרות את שירותי בריאות הנפש וכיצד הן שולטות בהוצאות ובפרט בהוצאות על אשפוז פסיכיאטרי אקוטי. המדינות שנבחרו הן קנדה, פינלנד, דנמרק, אנגליה, גרמניה וישראל. מומחים בכל מדינה אספו נתונים על קיומם של תקציבים ייעודיים לבריאות הנפש, על מנגנונים לקביעת רמות ההוצאה על אשפוז פסיכיאטרי, על שיטות תשלום לאשפוז פסיכיאטרי ועל כלים לקידום פיתוח שירותי בריאות נפש בקהילה. המחקר מצא כי מערכות עם ביטוח בריאות לאומי (ממלכתי) (NHI) כמו ישראל וגרמניה אינן מקצות תקציבים ייעודיים לבריאות הנפש אך קובעות תקרות הכנסה לבתי חולים פסיכיאטריים כדי לשלוט בהוצאות האשפוז. לעומת זאת, מערכות שירותי בריאות לאומיים (NHS) לעיתים מקצות תקציבים ייעודיים לבריאות הנפש שמגבילים באופן אינהרנטי את הוצאות האשפוז. יש מגוון שיטות תשלום, כך שתקציבים גלובליים נפוצים יותר במערכות NHS, ותשלומים לפי יום אשפוז עם תקרות הכנסה נהוגים במערכות NHI. קידום שירותי בריאות הנפש בקהילה דורש השקעות ייעודיות לכך, ולא רק שליטה בהוצאות האשפוז. המדינות מיישמות כלי מדיניות מגוונים לרבות קביעת תקציבים, יצירת מנגנוני תשלום וקידום תוכניות לפיתוח שירותי בריאות נפש בקהילה כדי לממן ולווסת בה בעת את ההוצאות על בריאות הנפש באשפוז ובקהילה. קובעי המדיניות יכולים לשקול אימוץ גישות רב-צדדיות המותאמות למבני המימון של מערכות הבריאות שלהם.

דברי תודה

אנו מודים לפרופ' שרי גליד על הייעוץ בנוגע לתבנית לאיסוף נתונים וממצאים. אנו מודים לעמיתינו שאספו את הנתונים למחקר זה בשמנו: שרה אלין ודיוויד רודולר (קנדה), מרג'ה-ליסה לאוקונן, טווקה הולסטר, טארו האולה, ג'אנה סוביסארי, ליינה-קאיסה טיקקן (פינלנד), אסטריד גאנצהורן אריקסן (דנמרק), מארק דיין (אנגליה), ווילם קוונטין (גרמניה).

תוכן עניינים

1	1. רקע
1	2. מטרה
1	3. שיטות
2	4. ממצאים
7	5. דיון ומסקנות
8	מקורות